

Publicerad 2013-09-04 11:54 av Sofie Viktoria

Sammanflätade

Vi lämnar nattklubbens volymer för gatans larm. Varken det ena eller andra ljudet når in i vår bubbla. Söker tröst i varandra för den sorg vi delar. Samtalet är lågmält och emellanåt helt utan ord. Blickar, suckar och en arm om den andres axlar. Vi smiter in på ett kebabställe för att äta, men pratar mest. Natten flyter förbi och morgonen närmar sig. Vi bryter upp, men det är mycket svårare att säga hej då nu för tiden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sofie Viktoria med Poeter.se id #12746 innehar upphovsrätten